

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
 TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

17. JÚNA 2018

Č. 25

NEDEĽA 17. JÚN	8.15 9.30	11. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: † Karolína a Cyril Volároví a ich deti Za posilnenie viery a B. požehnanie pre syna Romana s rodinou
PONDELOK 18. JÚN		Nie je sv. omša
UTOROK 19. JÚN	17.00	Božie požehnanie pre Silviu Točíkovú
STREDA 20. JÚN	17.00	Božie požehnanie pre Jozefa Prusáka
ŠTVRTOK 21. JÚN	17.00 18.00	<i>Spomienka Svätého Alojza Gonzágu, rehoľníka</i> Božie požehnanie pre Jozefa Zajaca Suchohrad: farníkov
PIATOK 22. JÚN	8.00	<i>Spomienka Svätého Jána Fishera, biskupa, a Svätého Tomáša Morusa, mučeníkov</i> † rodičov Annu a Ondrea a sestru Zuzanu
SOBOTA 23. JÚN	8.00 16.00	<i>Spomienka Panny Márie v sobotu</i> Za farníkov Sobáš: Malíková - Karovič
NEDEĽA 24. JÚN	8.15 9.30 15.00	SLÁVNOSŤ NARODENIA SVÄTÉHO JÁNA KRSTITEĽA Suchohrad: † Mária Voltmarová Božie požehnanie pre Štefana a † Moniku <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>

❖ Na budúcu nedeľu vykonáme tradičnú zbierku na **dobročinné diela Svätého** Otca pápeža Františka. Za vaše milodary vyslovujem úprimné Pán Boh zaplatí!

Zomrela, ale zvládla to jednou nohou v nebi.

Svedectvo (ne)obyčajného dievčaťa. „Zvíťazím, i keby som prehrala.“
Giulia Gabrieliová (1997 – 2011).

Príklady svätosti máme všade okolo seba. Stačí sa len poobzerať. Svätosť, ktorá nie je obmedzovaná geograficky, demograficky, ekonomicky, vekovo ani nijako inak. Giulia in dvojročný boj s rakovinou sa stal chválospevom na život: „Viem, že môj životný príbeh môže skončiť len dvoma spôsobmi: buď sa úplne uzdravím, čo by bol zázrak – a o toto uzdravenie prosím nášho Pána, pretože mám veľa plánov, ktoré by som chcela uskutočniť, a rada by som ich uskutočnila práve ja –, alebo sa stretnem s Pánom, čo je tiež nádherné. Oba konce sú krásne.“

Keď niekto zomrie po dlhom boji s vážnou chorobou, hovoríme: „Prehral svoj boj s rakovinou.“ Giulia zomrela, ale zvládla to. Neprehrala, vyhrala. Odišla na stretnutie s Pánom. „*Viete napríklad, ako si ja predstavujem raj? Spomínate si na Dobu ľadovú? [animovaný film, pozn. red.] Ako veвериčka nájde ten obrovský žalud? Je tam plno ružových obláčikov a obrovská zlatá*

brána. Takže tá obrovská zlatá brána a vy naboso, otvoríte tú bránu. Je tu tak nádherne,“ opisuje v knižke *Jednou nohou v nebi, ktorá vyšla po jej smrti*.

Silné a radostné svedectvo štrnásťročnej talianskej dievčiny, ktorá vážne ochorela a dva roky bojovala o život. Zápisky z jej denníka a listov v znamení radosti zo života a umenia pozerat' sa na veci trochu inak. Obdivuhodná je jej hlboká viera, radosť i láska k životu i Životu. „*Viera pre mňa znamená odovzdať sa do Božej vôle, pretože Boh nám nedáva nič zlé. Boh je dobrý, chystá pre nás to najlepšie! Konat' Božiu vôľu znamená žiť Božie slovo naplno. Božie slovo je láska. Konat' Božiu vôľu, znamená žiť v Božej láske,*“ píše Giulia.

Ohromujúca je jej zrelosť a žitie viery – aj uprostred utrpenia. „*Akí veľmi dôležití sú ľudia, ktorí sú vám nablízku. A aká je dôležitá modlitba! Ďakujem Pánovi, že mi dal skrze chorobu, ktorá sa mi vrátila, druhú šancu, aby som pochopila, ako ma má rád. A teraz dúfam, že to ľudia pochopia vďaka tejto knižke, a nie skrze nejakú chorobu,*“ ďalej dodáva, že skutočne každý deň zverovala všetky svoje trápenia i radosti do Pánových rúk, pretože vedela, že sú to tie správne ruky, a obetovala ich za mnohých – veriacich i neveriacich.

Túžila po uzdravení a prosila Pána, aby jej daroval milosť uzdravenia prostredníctvom chemoterapie. Ale ešte viac prosila, aby jej dal silu ďalej žiť, znášať liečbu a prijať ju. „*Verím, že tento rok sa uzdravím, ale i keby sa to nestalo, viem, že Pán je stále nablízku a dáva mi silu žiť ďalej. A navyše, skrze svoje utrpenie pomáham zachrániť mnoho ďalších duší – a to ma veľmi teší!*“

Inšpirujúci je jej pohľad na trpiacich ľudí. Svedectvo dievčaťa, ktoré oplývalo múdrosťou, ktorou ju naplňal on sám. Naliehavo pripomína ostatným, ktorí sú zdraví, aby si uvedomili, že na svete nie sú sami, že sú okolo nich mnohí chorí, trpiaci. Avšak ľudia majú často strach z chorôb a utrpenia, ale i chorých, a preto zostáva mnoho pacientov opustených. Povzbudzuje, aby sa zdraví ľudia chorých nebáli, aby aj oni mohli pocítiť blízkosť, podporu, počuli slová „*uvidíš, to zvládneš!*“, ktoré potom dávajú silu žiť.

Je fascinujúce pozorovať zápas mladého dievčaťa, ktorého hlavnou túžbou bolo plniť Božiu vôľu, aj keď nemožno povedať, že by s tým nebolo zápasilo: „*Často je pre mňa veľmi ťažké prijať Pánovu vôľu, pretože mám strach, aby jeho vôľa nebola v skutočnosti niečo, čo nechcem. Ale Pán pre mňa chce to najlepšie. Ibaže ja na to niekedy, bohužiaľ, zabúdam a iba vďaka modlitbe sa mi darí znovu sa vrátiť k Pánovi a odovzdať sa mu.*“

CHCEŠ BYŤ SVEDKOM MOJEJ LÁSKY?

Giulia – normálne mladé, krásne, veselé dievča, ktoré rado cestovalo, nakupovalo a písalo, nadšene vytváralo vlastné fantastické a dobrodružné príbehy. Samu seba opisuje ako normálne dievča – rojko –, priala si prežiť dobrodružstvo ako vo fantastických filmoch. Práve svoju chorobu prirovnáva k dobrodružstvu: takému, aké sa začalo 1. augusta 2009 s opuchnutou ľavou rukou. Ten opuch bol následne diagnostikovaný ako nádor. Inšpirovala ju blahoslavená Chiara Luce Badanová, 19-ročná dievčina, ktorá tiež zomrela na onkologické ochorenie a bola pre Giuliu výrečným príkladom. Obe hovorili, že najdôležitejšie je, aby plnili Božiu vôľu.

Giulia nežila ako jej rovesníci, jej život sa posledné dva roky odohrával zväčša v nemocnici, ale napriek tomu žila naplno a bojovala. „*Znie to absurdne, ale vážne sa to deje. Ja o svoj život bojujem, zatiaľ čo mnohí ho premárňujú, napríklad požívaním alkoholu či drog,*“ hovorí Giulia. Aj ona, keď bola zdravá, vymýšľala si všelijaké bolesti, aby nemusela ísť do školy, ale uprostred svojej choroby by sa bola najradšej všetkých bolesti zbavila, len aby sa mohla do školy vrátiť.

Birmovka, ktorá je pre mnohých len rozlúčkou s Cirkvou, bola pre ňu začiatkom poslania, ktoré jej zveril Pán. Sama hovorí o tom, ako vnímala paralelu medzi sviatosťou birmovania a utrpením: „*Otec Ondrej nám rozprával príbeh o jednom chlapcovi, ktorý počul: „Keď dostanete dary Ducha Svätého, mali by ste konať rovnako ako apoštoli: slúžiť Pánovi, plniť jeho vôľu.“ A hneď ráno po birmovke prišiel za svojim farárom a povedal mu: „Som pripravený, čo mám pre Pána urobiť?“ Ustavične som na to myslela, tá myšlienka mi stále behala po rozume. Skutočne som vôbec nechápala, čo by som mohla pre Pána urobiť ja. A potom, dva mesiace nato, sa dostavila moja choroba. Takže teraz ju znášam ako svoje poslanie, ktoré som dostala zo sviatosti birmovania. Preto sa snažím každý okamih prežiť čo najlepšie a som si istá, že Pán odo mňa chce práve toto. Je to poslanie, ktoré som dostala ja. Boh mi daroval Ducha Svätého a opýtal sa ma: „Chceš byť svedkom mojej lásky?“ A ja som mu odpovedala: „Áno.“ Teraz chcem dodržať svoje slovo až do konca.*“

Giulia Gabrieliová zomrela 19. augusta 2011 večer v Bergame, práve vtedy, keď sa v Madride státisíce mladých na Svetových dňoch mládeže modlili krížovú cestu. Pri jej pohrebe modlitbu za zosnulú upravili nasledovne: „**Radost'** večnú daj jej, Pane, a svetlo večné nech jej svieti. Amen.“